

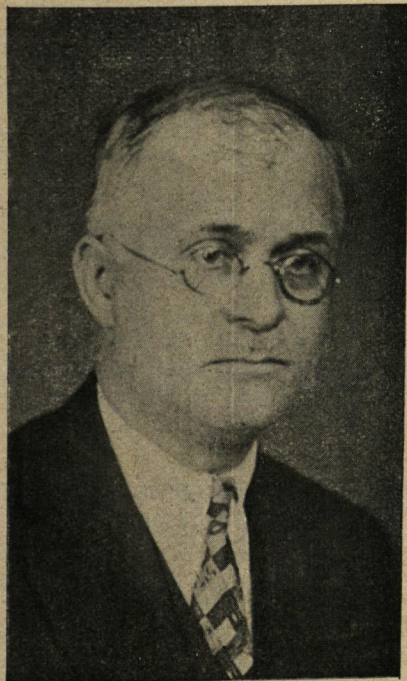
продължава да върши дѣлото на музикалната култура у насъ било като професоръ, било като солистъ на подиума или въ оперния или въ филхармоничния оркестъръ. *Асенъ Вапорджиевъ* е най-голѣмия ни контрабасистъ; у него изкуството е идеално съчетание на техника, финезъ и академичностъ. Отъ духовитѣ инструменталисти трѣбва да изтъкнемъ името само на г-нъ *Никола Стефановъ*, професоръ по флейта. Неговото име е неразривно свързано съ този инструментъ. Той възпита достойни ученици.

Като диригентъ трѣбва да се спомене името само на г-нъ *Т. Хаджиевъ*, който въ тази кариера служи непрекъснато 20 г. на Българското музикално изкуство.

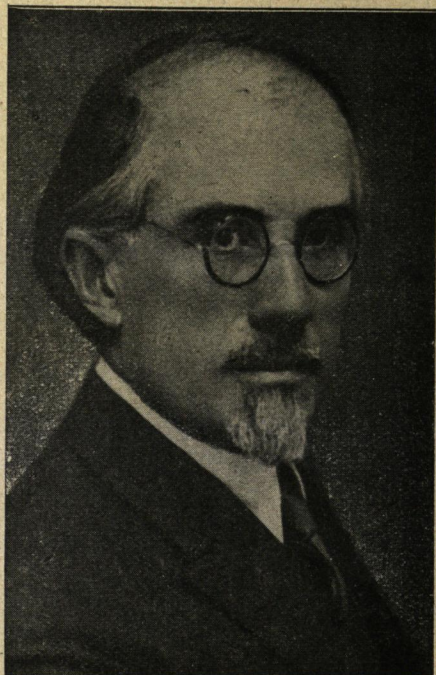
Независимо отъ участието имъ въ операта нѣколцина артисти спохождатъ и концертната естрада. *Христина Морфова*, *Петъръ Райчевъ*, *Милкова—Золотовичъ*, *Катя Стоянова* въ близкото минало и др., сж били винаги любимци на музикалната публика.

III. Музикология

Изучаванieto ритмичнитѣ, мелодичнитѣ и хармоничнитѣ особености на бъл-

ПРОФ. НИКОЛА АТАНАСОВЪ

ПРОФ. ДОБРИ ХРИСТОВЪ

гарската народна музика е най-младата проява на музикалния ни животъ. Едва преди две—три години при етнографическия музей се формира секция за събиране на народни пѣсни. Нейнъ шефъ е г-нъ *В. Стоинъ*. Въ негова услуга сж г-да *Добри Христовъ*, *Иванъ Камбуровъ* и *Павелъ Стефановъ*. Освенъ тия официални събирачи на суровитѣ материяли на колективното българско музикално творчество има и мнозина, които отдавна сж работили и още продължаватъ да да работятъ въ това поле. Такива сж *Емануилъ Маноловъ*, *Букурещлиевъ* и др.

IV. Музикално образование.

Този въпросъ е свързанъ съ общата образователна програма на Министерството на просвѣтата. Въ общо-образователнитѣ училища музикалното знание и култура сж бивали насаждани кога повече, кога по-малко съ огледъ на политико-общественния моментъ, който страната е преживѣвала. Но никогa още на музикалната култура не е бивало давано едно строго обмислено и обосновано отъ гледището на педагогиката